

Přišel šafář, přišel domů,
sedlu za stůl, sklonil hlavu.

Co pak ste tak neveselý,
snad vás vaše hlava bolí?

Mě má hlava nic nebolí,
mé srdce je zarmoucený.

Zkazuje ti pán tvůj první,
bys mu dala čechel nový.

Že on v tom ležet nebude,
že raděj ven z hrobu půjde.

Že je ve čtvrtek přádený,
v pátek velký ovářený.

V sobotu po slunci praný,
v neděli do mše válený.

Dvanáct truhel otevřela,
žádné košile neměla.

Když třináctou otevřela,
tam ta košile ležela,
na krchov s ní pospíчала.

Kdo to chodí po krchově,
po krchově po mém hrobě?

A já su to, tvoje paní,
nesu tobě čechel nový.

Otvírejte se, hrobové,
moje paní sem ke mně jde.

Hrob Boží se hned otevřel
a tam ten pán její ležel.

Ona k němu přistoupila,
hrdla se ho zachytila.

Nechytej se krku mého,
dyť vidíš jen mrtvé tělo.

Třeba tělo mrtvé bylo,

když mně bylo někdy milo.

Stup, paní, stup ty doleji,
vyvrž klíče na hrob nový,
to sirotkům na znamení.

Přiletěli dvě holoubci,
sedli sobě na zvonici.

A tak překrásně houkali,
jako by hrany zvonily.

Jak sirotci uslyšeli,
hned na krchov pospíšili.

Ach, matičko roztomilá,
komu ste nás poručila?

Poroučím vás Pánu Bohu,
Matce Boží pod ochranu.⁴⁾

1) A já sem ten pán z Moravy,
co tvou paní opatruji.

2) Zkažte jí tam tu novinu
o jejím prvnějším pánu.

3) By mně dala čechel nový,
že v tom čechli shnit nemožu,
pokoje v zemi mít nemožu.

4) Dyť ste, dítky, dosti hrubý,
opatrujte jedno druhý.

Nikdy se vy neztratíte,
když poslouchati budete.

Přidávají ve Uydří:

Svatý Jene Nepomucký,

opatruj sirotky všecky.

Svatá Anno, sama třetí,
opatruj ty malé děti.

Ve Zvole:

Komuch vás nechám jinému
než Pánu Bohu samému?

238. Jiné čtení a pění

Ze Slavičina

Kdo cho-dí po mém hro-bě, kdo cho-dí po mém hrobě, bí-lú ro - sičku stí - rá, bí - lú ro - si - čku stí - rá.

[: Kdo chodí po mém hrobě, :]
[: bílú rosičku stírá? :]

Já to chodím, kmotře můj,
můj kmocháčku rozmilý.

Kdo tam chová mé děti,
mé ubohé sirotky?

Já jich chovám, kmotře můj,
můj kmocháčku rozmilý.

Dvakrát za deň chleba dám
a po třetí vyšlahám.

Zle jich chováš, kmotře můj,
můj kmocháčku rozmilý.

Třikrát za deň chleba daj
a po štvrté vyšlahaj.

Zkažte tam mojí ženě,
nech mně šije košule.

Nech jich šije ve středu,
při sluněčku východu.¹⁾

Nech jich nese v sobotu,
při sluněčku západu.²⁾

Jak na krchov kročila,
žalostně zaplakala.

Ach, kde jsi, můj manžele?
Nech se mně hrob otevře.³⁾

Nový hrob sa otevřel,
sivý holub vyletěl.

Sedl si na kostele,
zaspíval si vesele.⁴⁾

Podívaj sa, ženo má,
jak je košula mokrá.